

ԲԱՆՆՍԻՐԱԿԱՆ

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆԻ ԼՍՀՈՐ ՔԱՂԱՔԻ ՄԷՋ 1635-ԻՆ ԳՐՈՒԱԾ ՈՍԿԵՓՈՐԻԿ (ՀԱՒԱՔԱԾՈՅ) ՄԸ

Կազմ. — Հին արեւելեան տախտակեայ կաշեպատ, մրան ճնշուած դարդերով: — **Մեծութիւն.** — 14 X 10: — **Նիւթ.** — Հաստ ուղորդուած թուղթ: — **Թուղթք.** — 244 + 1 = 245: — **Գուփիւն.** — միասիւն, գրութիւն առնուած է կարմիր սկզբոյն և կապոյտ շրջանակի մը մէջ: — **Դատարկք.** թղ. 1, 234ր, 236, 237ա, 214: — **Հանգամանք.** — Բաւական գոհացուցիչ, քիչ մը կարբ թուլցած և քանի մը պրակներ կազմէն խախտած, կարգ մը թերթեր խնայութիւն տեսած և աղտոտած: — **Խորան.** — թղ. 2ա: — **Լուսանցապարզ.** — թղ. 2ա: — **Խորագիրք.** — կարմրատառ: — **Գրիչ.** — Պետրոս քահանայ: — **Տէր.** — Հայրապետ: — **Տեղի.** — Ի յերկիր շեղհաց, ի մայրաքաղաք Լահուս: — **Ժամանակ.** — 1627 (= 1635): — **Յիշատակագրութիւնք.** — թղ. 62բ, 73բ, 91ա և 95բ, 106ա, 2(3բ, 232ա, 231, 235բ: — **Տեղեկութիւնք.** — Զեռագրի սայժմու տէրն է Զուգայարնակ Պր. Գրիգոր Ազգարեան:

Մատենան է ՈՍԿԵՓՈՐԻԿ (հաւաքածոյ), ուր կան: —

1. թղ. 2ա. (Անվիրնագիրք). «Յանեղ և յանպարագիր լուսոյն կնքեալ լուս համասփիւռ կրկին ազգամար փսիմական գիտութեամբ և կենդանախարոյկ մաքրութեամբ հոգոյն՝ իբրև գակն զտուրնջիան ի գմբեթայ յարց խորանխ եկեղեցոյ» ևն:
2. թղ. 17բ, «Յովհաննէս Վարդապետի Եզնկացոյ տասցեալ վասն յիշողաց իննեբրորդ կանոն գրեմք վասն անեղ և մեծ, և գառն, և զարհուրելի մեղացն, որ ասի յիշողք զեղջուկ բառով» ևն:
3. թղ. 21ա, «Ենորին Յանն Վարդապետի վասն ասելութեան: Տասնեբրորդ կանոն գրեմք, որ չէ պարաք քրիստոնէից զխրատ ասեն: Զի այդ՝ զոր Աստուած Մովսէս ի մորինաքն տաց թէ մի սպանաներօ ևն:
4. թղ. 24բ, «Ենորին վասն սիրոյ: Եւ է ասաջին պատուիրանս, էրն Ի համար կանոնաց ժԱ. զլուխ զոր հին աւրէնք Մով-

սէսի և այս, որ է Աւետարանն Քրիստոսի ևն:

5. թղ. 26Աբ, «Ենորին վասն աղաւթից: Պարաք է քրիստոնէին աղաւթք ասնել, Կ աւուրն, ի լուսանալ աւուրն յորժամ յանէ ի քնոյ և ի ժամ հացին» ևն:

6. թղ. 29բ, (Նորին) «Վասն խոստովանութեան: Գրեմք վասն խոստովանութեան՝ որ մեղ յԱստուծոյ մեծ պարի պարծնէ և հոգոց կենդանութիւն և բժշկութիւն» ևն:

7. թղ. 31բ, «Ենորին Յոհաննէս Վարդապետի վասն հաղորդութեան: Պարաք է քրիստոնէին որ ամէն Խ աւր մի հետ հաղորդի. Կ որ ի յետ կենայ յանկողնոյ և հաղորդի» ևն:

8. թղ. 32բ, (Նորին) «Վասն ողորմութեան: Ողորմութիւն արարէք աղքատաց և կարաւտելոց. զի ողորմածացն է արքայութիւն յերկնից» ևն:

9. թղ. 33ա, «Ենորին վասն պահոց խրատ: Պահքն սուրբ և անարատ, պարտ է պահել քրիստոնէից, զի որք սրբութեամբ պահեցին՝ արդարացան, և որք ոչ պահեցին՝ կորեան» ևն:

10. թղ. 34բ, «Ենորին Յոհաննէս Վարդապետի վասն հաղորդութեան: Արեւմտն քրիստոսի փրկեալ եղբայրք ի Քրիստոս, վասն զի պարտ է քրիստոնէին խոստովանելով և ապաշխարելով լուանալ զանձն ի մեղաց և ապա հաղորդել մարմնոյ և արեանն Քրիստոսի» ևն:

11. թղ. 41բ, «Վասն Հաղորդութեան կարճ և պիտանի: Լուարուք Քրիստոսի Աստուծոյ փրկեալ ժողովուրդք, զի որպէս Քրիստոս ճշմարիտ Աստուած է, ի Քրիստոսէ այս ուսեալ քրիստոնեայք զսուրբ հացս» ևն:

12. թղ. 43ա, «Վարդան Վարդապետի աղօթք և վասն հաղորդութեան: Ով ամէնաւարձեալ հայր սուրբ մեղա յերնիս և յաստձի բո, բարեխաւսութեամբ չարչարանաց և արեան որդոյ քո» ևն:

13. թղ. 44ա, «Ենորին Վարդան Վարդապետի: Աւրհնեցին և ելին ի լեռան ձիթենեաց, Քրիստոս փառաց թաղաւորն ելից և կատարեաց զհինն և տիրեաց զնորս և ահա գոհացան» ևն:

14. Թղ. 45, «Նորին Վարդան Վարդապետի: Աստուած իմ Յիսուս Քրիստոս կառավար և զարապետ երկնից, զոհացուցիչ և հանգիստ ամենայն եղևոց, Հար և փառակից սուրբ Հոգւոյն» ան:

15. Թղ. 49ր, «Տեսիլ սրբոյն Արամասի Աղեհանգրու հայրապետի, զոր ետես ի սուրբ խորհուրդն եկեղեցւոջն Աստուծոյ: Ամենեցունցն Աստուած սքանչելի տեսիլ էրեցոյց մարգարէիցն և առաքելոցն և մարտիրոսացն նոյնպէս և ինձ անարժանիս Արամասի, սքանչելակերպ, ևս առաւելացոյց, որ ահագին է պատուութեամբ և զարմանալի յոյժ, որ ես իսկ սոսկամ և զարհուրիմ, առ ի բացայայտել ձեզ, զոր եցոյց ինձ բարձրելն: Արդ իբրև կայի ես ի ժամագաշտման պատարագին ի սուրբ եկեղեցին Աստուծոյ և տարածեալ ունէի զբազուկս իմ առաջի աստուածընկալ սեղանոյն և սկսայ ասել ցպատարագոյցն զոր Աստուած պարգեհաց ինձս ան:

16. Թղ. 54ր, «Ար. հաւրն Թեոփիլոսի վասն արտասուաց: Երժամ միաբո զբաղեալ լինի և կամիս որ ի զղջումն ածես, զու որպէս զայլ մարդոյ, ահ արկքեզ առանձինն և ասայ, ոչ երկնիս ահեղ դասաստանաց Աստուծոյ» ան:

17. Թղ. 63ա, «Նուստս վարդապետին Յովհաննէս Լզնկացոյ խրատ հասարակաց, քահանայից և ժողովրդոց, ի կանոնական սահմանաց առաքելոց սրբոց, և հարց, և վարդապետաց և սուրբ հաւրն մերոյ Վարդան Վարդապետի, յորոց ժողովեցի և գրեցի: Ամենազարթազուորին մերոյ Քրիստոսի և բարերար Փրկչին հաւատարիմ ծառայք գնեալք և ազատեալք անբիժ և անարատ արեամբ նորոս ան:

18. Թղ. 66ա, «Նորին յաղագս հաւատոյ: Նախ պարտ է իմանալ՝ եթէ զինչ է քրիստոնէութիւն և զինչ հաւատ քրիստոնէութեան: Եւ արդ զիտեղի թէ հաւատն Աստուծոյ առ մարդիկ միջոց է և շողկապ, զի յԱստուծոյ ի մեզ հաստատի հաւատ, և մարդկանէ յԱստուած հլանէ, զոր և աւրինակաւ ծանուցուք խողացոյ» ան:

19. Թղ. 71ա, «Նորին վասն մկրտութեան: Արդ քրիստոնէութեան սկիզբն և զլուխ մկրտութիւն է, որ ես ի բառով

կնունք ասի, և թէ զինչ է մկրտութիւն վերջասին հոգեւոր ծնունդ է, որպէս ասաց Քրիստոս ան:

20. Թղ. 76ա, «Յաղագս զտղա սնուցանել: Արբութեամբ և անարատութեամբ սնուցանեն քրիստոնէքն զիւրեանց դաւակն, և զզոյշ կենան ի մկրտութեան արէն մինչ ի կատարել հասակին, մինչդեռ երեխայ է» ան:

21. Թղ. 76բ, «Տեսան ներսուսի Բնդհանրականէն: Առ վաճառականոց և արուեստաւորոց: Ասացուք և առ վաճառափողոցսն նստիցիք զնել և վաճառել և արուեստաւորոց՝ զի ուղղութեամբ տանիցիք զկեանս ձեր և անարատ քաղաքաւարութեամբ, և մի ոք խտրելութեամբ և նենգութեամբ վաճառեսցէ զստացուածս իւրս ան. (Հմմտ. 1871ին Երուսաղէմ ապուած, Ընդհանրական Թուղթք Արբոյն ներսուսի Շնորհալուոյ, էջ 79-80):

22. Թղ. 78ա, (Նորին) «Առ համաւրէն ժողովականք: Առսեսցուք և առ համաւրէն ժողովականք զխրատ պատուիրանին Աստուծոյ, զոր աւանդեալք ձեզ, սրոյ մանաւանդ պիտանացու է զեղ հոգեւորական առ ի բժշկութիւն հոգոյս ան. (Հմմտ. անդ, էջ 80-2):

23. Թղ. 80բ, «Տեսան ներսուսի լըրբհանրականէն առ կանանց դասս: Պատուէր տամք և կանանց ազգի, պարկեշտութեամբ և բարեձեւութեամբ լինել ամենայնի որպէս վա(յ)ել է քրիստոնէից» (Հմմտ. անդ, էջ 82-3):

24. Թղ. 82բ, «Տեսան ներսուսի Ռանաւոր: Երժամ զրեալքն կատարին, որ զայնմ աւուր մեզ պատմեցին, մարգարէից բանքն յարգին, առաքելոցն վճարին» ան:

25. Թղ. 91ա, «Տեսիլ սր. վարդապետին Յովհաննիսի, որ մականունն Կողբոն կոչի: Ի ժամանակին յորում էր թմականն հայոց ԳձԷ թագաւորն հոռոսց Վասիլ յարեւելս և եկեալ աշխարհն հայոց անթիւ բազմութեամբ զարաւք խուժաղուժ սղգաց, և խնդրեաց զԱնի քաղաք, և զամենայն տունն Շիրակայ, ի Յովանիսէ յորոց Գազկայ հայոց թագաւորին» ան:

Այս Յովհաննէս Վարդապետին, ինչպէս նաև ծանօթ է Երզնկացի և Կողբոն անուններով, տեսնեան մէջ թաւականի սխալ զրչա-

գրութիւն մը կայ, այս ծանօթ է այլուստ, թուականը ըլլալու է ԴձԷ, կամ ՆԷ, տես Ն. Յ. Տաշեան, Մայր Յուցակ Հայերէն Զեռագրաց, Հտ. Ա., Վիեննա, 1896. էջ 657-8, § 2, ա.

26. Թղ. 106ա, «Ի Հարանց Վարուցն, վասն խոնարհութեան: Արքայն Անտոնիոսն հայեցաւ ի խորս դատաստանին Աստուծոյ, խնդրեաց և ասէ. Տէր որպէս ոմանք սակաւկայք լինին և ոմանք ծերանան, և ընդէր ոմանք փարթամք, արդարքն տառապին և անիրաւ քն հանգչին» ևն:

27. Թղ. 110բ, «Խրատք նորին աստուածաշունչ գրոց և պարզարանին յայտնումն բարոյն և շարին, զոր մեղաւոր հոգս և հին խաբերայս վարդապետս յարմարեալ գրեցի վասն խնդրոյ Թաղեոսի շնորհալից քահանայի՝ սրբասիրի և ընտրելոյ առաջնորդ, և ինձ Տէր իմ Աստուած Յիսուս Քրիստոս: Ով որդեակզք վերջին է ժամանակս և լցաւ մեղաւք ամենայն երկրի, զի սառնացան և խաւարեցան հոգիք և սիրտք մեր ի շնչոյ պիղծ զիւսցն» ևն:

28. Թղ. 128 «Թուղթ վասն կիրակէին, զոր էջ ի հասմ եկեղեցին. Աստուածային բառբառոյն պատուէրք և խրատք: Եկի ի տաճարն սուրբ, գտի զսայ ի մէջ խորանին, յաւոս արհնեցի զԱստուած և ասացի. Մեծ ես դու և հզար, և սքանչել զարմանք ցուցեր ծառայիս քո, արժանի արայ զիս անսանել զքեզ» ևն:

29. Թղ. 134բ, «Տեսիլ սրբուհոյ Աստուածածնին Տաւրն Տեառն Մարիամու: Եւ եղև երթալ Աստուածածին մայր Տեառն ի լեռնն Զիթենեաց, կալ յաղաթս վասն ամենայն քրիստոնէից, զի թերես փրկեցցէ ամենայն փորձութենէ» ևն:

30. Թղ. 144բ, ա «Պատմութիւն սուրբ հարցն և յառաջդիմութեամբ կատարումն նոցի ազ. և հարց ոմն ցարբան Անտոնիոս և ասէ. Զինչ պահեցից, զի արժանի եղէց Աստուծոյ» ևն: — Բ Թղ. 148բ, «Վասն մտաց բացութեան: Ասաց արքայն Անտոնիոս առաջի աչաց ձերոց կալարուք զերկիւղն Աստուծոյ, յամենայնի յիշատակեալ զմահն ատեսցուք զաշխարհս և զամենայն որ ինչ ի նմայ» ևն: — Գ Թղ. 150բ, «Վասն ժուժկալութեան ոչ միայն կերակրոց այլ յամենայնէ որ շարժէ զանձն: Ասաց Արքայ Դա-

նիկ վասն արքայ Արտոնիոս: Եթէ յամենայն գիշեր կատարէր զհսկումն և յորժամ կամէր առաւաւտոյն նստիլ սակաւի, վասն բնութեան ասէ ցբունն ի բաց կայ յինչն չար ծառայ, և յափշտակէր փոքր մի նստեալ ի քնոյն և ի բաց ելանէր» ևն:

31. Թղ. 153բ, «Այլ բանք ի Հարանց Վարուցն վասն զգուշութեան ի պոռնկութենէ: Ասէ արքայն Անտոնիոս, եթէ մտածեմ, զի ունիմ մարմինս շարժումս բնական» ևն:

32. Թղ. 128բ «Սուրբ հօրն Նեղոսի խրատ պիտանի: Զամբարշտին: Յորժամ ամենայնին լուսաւորին, նա միայն խաւարի: Վայ հա(յ)հոչին, քանզի կապի լեզուն և պատասխան տալ դատարարն ոչ կարէ» ևն:

33. Թղ. 180բ, «Երանելոյն Արանասի արեւիսկոպոսի Աղեկամիղու հարցումն վայելուչ և պատասխանիք կիրարդի հայրապետին յաղագս մակացութեան և հանձարոյ: Աւգնեայ հոգի Աստուծոյ, զի հասից հաւարտ ի կատարումն. հետեւումն համարիմ ընդ Աստուծոյ էր իս բանս և ապայն հետեւի ի մէջ գալ. քանզի բազմաց խնդիր լինել վասն այսմ իրի քննութեանց» ևն:

34. Թղ. 218բ, «Խրատ սրբոյն Կալիստոսի: Յարուցեալ ոմն ի նոցանէ անուն Դաղմատիոս, ասէ սուրբն Կալիստոսի: Աղաչեմ զքեզ տէր քրիստոնէացոյ զմեզ և ուսոյ մեզ զբանն Աստուծոյ» ևն:

35. Թղ. 221բ, «Տեառն ներսէսի բանից գրեմք սակաւ բանք, որ նայ գրեաց թուղթ ի Միջագետս Ասորոց: Աւգնեա հոգիս սուրբ: Թէպէտե մերոյ Լուսաւորչի ււանդեալքն ընդունելի էին, որպէս հոգւոյն սրբոյ, բայց նա ոչ յանձնէ եղ զգառին զենումն զատկին» ևն:

Թղ. 235, կատայ ցանկը ԺԴ.էն մինչև ԻԵ. բայց անկէ անդին չի շարունակեր. այնպէս սկիզբի կարմրատողերը չեն գրուած զայս ամբողջութեամբ կուտայ Աստ § 36, Թղ. 237բ:

36. Թղ. 237բ, «Յանկ գրոյս: Այս է գիրս սակաւ բանք ի լուսաւոր բանից սրբոց վարդապետաց հաւազել յաւգուտ և շահ

ընթերցողաց և կարգացողաց օ. յետոյ ցանկը:

37. Թղ. 238թ. «Այս է հաւատոյ դաւանութիւնք զոր գրեաց մեծ Վարդապետն Յոնմոնեկս Որոսնեցին, հրամանաւ պարոն Խուրլուիցն, ի Հայր. առ ի կաթուղիկոսն Տէր Կոստանդին (յ)րեալ է Վարս Հարանցն. թէ ձեռք ո՞նի ետես բացեալ զգժոխս. և այր մի անկեալ յատակս զժոխոցն օ են. կը մնայ թերի:

ՅԻՇԱՏԱԿԱԿՐՈՒԹՅՈՒՆՔ. —

1. Թղ. 62թ. «Զստացող սուրբ գրոյս զՀայրապետն և զձնաւդան իւրօ:

2. Թղ. 73թ. «Ի թվականին ՌՁԴ» (= 1635):

3. Թղ. 94ա. և 95բ. (վարի լուսանցքն երուն վրայ)՝ «Այստիւ լցեալ անպիտան գժոխս զձեզ աղաչէ ով հանդիպողք թողութիւն շնորհեցէք առ ապելոյս օ:

4. Թղ. 106ա. «Նուստս գրիչս զձեզ աղաչէ մի բերան ողորմիւս) յիշել առ (ի) Քրիստոս և զձնաւդան իմ ով հանդիպողքդ օ:

5. Թղ. 103թ. (Տարբեր գրչէ շեղազիր)՝ «Նուստս տէր Մարտիրոս Գասպարս Մովսէս Երիցանց Սանգիպարանցի (մէկ անձի անուն) զնացի Հաղաջրիպ սրբայ կրօն Աւաք քահանայ սէր Ասուածաճուր սէր Ասեվաւնոսի տունն, տեսի այս քարոզգիրն: Ամի Տեառն 1841ին, ապրիլի եօթն, Աւետեաց տօնի օրն օ:

6. Թղ. 232ա. «Շնորհիւ Տեառն սկսայ և ողորմութեամբ նորին կատարեցի զսուրբ և զլուսազարդ մատենա՝ ես նուստս ծառայս ամենայն ծառայիցդ Աստուծոյ Պետրոս մեղուցեալ և անարժան քահանայ: Ի թվականին հայոց ՌՁԴ (= 1635) քաղոց ժՁ փետրվարի ԻԴ. ի հայրապետութեան Տեառն Փիլիպպոսի և յառաջնորդութեան մերոյ քաղաքիս Ջուղայոյ Խաչատուր սրբազան և մաքուր եպիսկոպոսի. ի երկիրս շնորհաց, ի մայրաքաղաքս Լաիսուռ, բազմամարդ և անթըւելի: Ի խնդրոյ բարի և հաւատարիմ ծառային Աստուծոյ Հայրապետին, որ մեծաւ յուսով և բազում փափաքանաւք և ցանկութեամբ խնդրեաց զսայ ի լուսաւորութիւն անձին իւրոյ և ի մխիթարութիւն լսողաց հաւատացելոց: Կրկին անգամ աղաչեմ զամենեւեան յիշել

Տէր զոտացողս սորա Հայրապետն և զմայրն իւր՝ մեր Տաթևիկն: Դարձեալ յիշեցէք ի Քրիստոս զՀայրապետն օ:

7. Թղ. 233ա. «Դարձեալ յիշեցէք ի Քրիստոս զՀայրապետն և զեղբայրսն իւր՝ Խաչատուրն, և զքրեւին իւր՝ Փարսնց, Իսխուցն, Մարիամն, և հանգուցեալքն առ Քրիստոս՝ Մարիամն, Մերուքն, Նախիպետն յիշեցէք ի Քրիստոս և Աստուած ողորմի սացէք: Դարձեալ յիշեցէք ի Քրիստոս զՀայրապետն, Նազարն: Դարձեալ յիշեցէք ի Քրիստոս և զհարեղբայրսն իւր՝ Սիմոնն և զհարաքոյրն իւր՝ Խանգաւսն: Դարձեալ յիշեցէք ի Քրիստոս զՀայրապետն և զիս անարժան և զստոպալեալ և զանյիշելի նշվասա Պետրոս սուտանուն երէցս, առ առ: հանդիպողացդ անկանիմ և լալագին պաղատանաւք հայցեմ զթողութիւն մեղաց իմոց և զձնաւդացն իմոց: Եւ դուք հայրք և եղբայրք հանդիպողք սորայ զաւելորդն հանէք և զպակասն լցէք. զի կար մեր այս էր. և զաւելորդն ի Տեառնէ հայցեմք աղաթիւք ձերովք. որում պարգեւեսցէ զիւր առատ ողորմութիւնն, հանուրց ծնելոց աւագանին, մանաւանդ վերագրելոցս ի սմա. որում փառք . . . օ են:

8. Թղ. 235թ. (Տարբեր գրչէ շեղազիր)՝ «Յիշատակ է այս հոգեկիր մոռովածուս տէր Աղէքսանդրին, և իւր որդի տէր Ասեվաւնոսին, և թոռանցն Ասուածաճուրին, և դատերացն իւրոց, յիշեցիք և դուք յիշեալ լիջիք ի Փրկչէն մերմէ: Գրեցաւ թիւն ՌՄԷ» (= 1781):

ԱՒԵՏԻՍ ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ

ՊԵՂՐՈՒՔ

